

De Telegraaf

VROUW

Lees op telegraaf.nl/vrouw

'Last van haaruitval? Dit helpt...'

'Houd jij ook nog steeds de hand op de knip?'

'Net zo lekker ruiken als Jennifer Aniston'

► VROUWEN LIEGEN OVER HUN UITERLIJK, MANNEN OVER HUN STATUS

■ Suzanne Broeks (rechts) is voor het Programma Scouting Talent naar Kenia geweest. EIGEN FOTO

SCOUTING NEDERLAND HONDERD JAAR

MEISJES

door HANNA GILLISSEN

AMSTERDAM – Hutten bouwen, door de modder rollen en in bomen klimmen, scouting lijkt typisch een hobby voor jongens. Toch zijn er, al vanaf het ontstaan van scouting in Nederland, honderd jaar geleden, ook veel meisjes scout. Ze zijn niet allemaal even stoer, maar wél actief. Ze maken reizen naar het buitenland, organiseren kampen of koken voor tweeduizend man.

■ Moeder Janneke vocht jarenlang voor haar kinderen. FOTO: RENÉ HÖCKER

PRIJSVRAAG

Kom niet aan mijn kinderen

Herinnert u zich haar nog: Janneke Schoonhoven. Haar kinderen, Ammar en Sara, verbleven in 2006 een halfjaar lang in de ambassade van Damascus, waar ze naartoe waren gevluht nadat ze in 2004 door hun Syrische vader waren ontvoerd. Hun moeder voerde een jarenlange strijd om ze weer naar Nederland terug te krijgen. Janneke vertelt haar verhaal in het boek *Kom niet aan mijn kinderen*. Nu is er de gelijkna-

Thom Hoffman. Het ontroerende relaas maakt op een persoonlijke en indringende manier het fenomeen kinderonvoering door ouders intens voelbaar.

Op dinsdag 27 april vindt er in Tuschinski Amsterdam een speciale 'bedankvertoning' plaats namens Janneke. U kunt daar bij aanwezig zijn, want VROUW mag 15 x 2 kaarten weggeven. Doe mee aan de

In 1910 ontstonden de eerste scoutinggroepen in Nederland en nog geen jaar later werd de eerste afdeling 'meisjespavindsters' opgericht. Er zijn nog altijd 21 meisjesgroepen en 45 jongensgroepen, maar sinds 1973 komen er steeds meer gemengde scoutinggroepen waarin jongens en meisjes samen een ploeg vormen. Marise Bezema (36) werd op haar zevende lid van één van de eerste gemengde groepen in Noord-Nederland. „Bij scouting heb je heel stoere groepen, maar ook creatieve groepen die bezig zijn met film maken en toneel. Mijn groep was erg avontuurlijk. Toen ik zestien was hebben we een maand door Amerika gereisd, met geld dat we zelf bij elkaar hadden verdiend. We gingen veel naar het buitenland en waren erg ondernemend. Ik zie mezelf niet zozeer als stoer, ik loop bijvoorbeeld graag op hoge hakken, draag bijna altijd jurkjes of rokken en lees vrouwenbladen, maar ik ben wel een zelfstandige vrouw.”

Marion Geerligts (30) was tien jaar toen ze lid van scouting werd en vindt scouting absoluut niet iets voor jongensachtige meisjes. Zelf ben ik ook helemaal niet zo, ik heb gewoon korte rokjes aan.” Het mooie aan scouting is juist dat iedereen erbij kan, ongeacht welk type je bent, denkt Suzanne Broeks (21), lid van een scoutinggroep voor de laatste leeftijdscategorie. „Ik kwam pas een paar jon-

in de hoogste boom

■ Scouting is een natuurlijke speeltuin. Spelenderwijs worden er vaardigheden ontwikkeld. FOTO'S: SCOUTING NEDERLAND/ FINN SINATERSE, SEBASTIAAN WESTERWIEL

niet zo snel zien, maar zij bleken | keer in oude kleding te lopen,

MEDIA

CATHERINE

In hoeverre wordt je beeld van de maatschappij beïnvloed door de media?

Een poosje geleden werd mij gevraagd of ik op een ROC les wilde geven in interviewen.

Wow, daar moest ik wel even over nadenken. ROC, dan is toch zo'n school waar ongeïnteresseerde kinderen op zitten?

In de leeftijd van twaalf plus, het soort dat altijd aan het comazuppen is.

Die alleen maar straattaal spreken. Volgens Nova kunnen de leraren de meeste leerlingen niet eens verstaan.

En dan sta je voor zo'n klas, veronderstel dat ze met dingen gaan gooien. Wat doe ik dan?

Of wie weet moet ik vluchtend het pand verlaten.

Hoewel leraren knappen er niet af omdat ze jongeren niet aankunnen?

Omdat een ex-collega mij het vraagt besluit ik toch 'ja' te zeggen.

Ik rijd met angst in mijn hart noordwaarts.

Vanaf de snelweg zie ik het gebouw al liggen. Er moeten duizenden kinderen op deze school zitten.

Ik word vriendelijk welkom geheten (dat valt al mee) en naar een zaaltje geleid waar de leerlingen wachten.

Het valt me meteen op dat ze zich goed voorbereid hebben. Ze hebben

Hun moeder voerde een jarenlange strijd om ze weer naar Nederland terug te krijgen. Janneke vertelt haar verhaal in het boek *Kom niet aan mijn kinderen*. Nu is er de gelijknamige bioscoopfilm, met hoofdrollen van Karina Smulders en

Tuschinski Amsterdam een speciale 'bedankvertoning' plaats namens Janneke. U kunt daar bij aanwezig zijn, want *VROUW* mag 15 x 2 kaarten weggeven. Doe mee aan de prijsvraag. Ga naar www.telegraaf.nl/vrouw.

scouting is juist dat iedereen erbij kan, ongeacht welk type je bent, denkt Suzanne Broeks (21), lid van een scoutinggroep voor de laatste leeftijdscategorie. „Ik kwam pas een paar jongens tegen van het type 'Gaans-tra', die zou je bij mijn groep

niet zo snel zien, maar zij bleken bij de waterscouts te zitten. Ik zelf vind het niet erg om een

keer in oude kleding te lopen, maar in het dagelijks leven wil ik ergoed uitzien en ben ik mooi aangekleed. Je zult mij alleen niet in een kokerrok zien, ik houd wel van sportief.”

Kamperen

Vooraf in de beginperiode bood scouting vrouwen grote mogelijkheden om zich te ontwikkelen. Bij de padvinderij hielden ze zich bezig met activiteiten die in die tijd nog erg ongebruikelijk waren voor vrouwen, zoals kamperen en leidinggeven. Tegenwoordig is deze emanciperende werking van scouting niet meer zo belangrijk in ons land, buiten Europa echter wel. Suzanne is voor het Programma Scouting Talent, bedoeld om jongeren in de organisatie van scouting te krijgen, afgelopen zomer naar Kenia geweest. „Ik heb gesproken met meiden van 63 verschillende nationaliteiten. In Nederland is de term 'girl scouting' nauwelijks bekend, maar in niet-westerse landen is er nog een strikte scheiding tussen meisjes- en jongensgroepen. Scouting in die landen wil vrouwen echt vaardigheden bieden om hoger op te klimmen. Zodat ze kunnen zeggen: dit heb ik gedaan en geleerd bij scouting en daarom kan ik ook solliciteren naar die bepaalde functie. Vrouwen worden bewust gemaakt: sta je mannetje.” Marise ziet duidelijk een meerwaarde in aparte meisjesgroepen. „Het voordeel is dat er geen mannen zijn, dus komt het op jou aan als vrouw. Dat werkt zeker emanciperend voor vrouwen.” De gelijke verhouding tussen jongens en meisjes is nog steeds belangrijk binnen de ge-

„Je merkt daar dat je veel kan, dat geeft zelfvertrouwen”

teraf gezien was dat een megakans om mezelf te ontwikkelen, over processen na te denken en mensen aan te sturen. Ik ontwikkel nu producten voor Philips, daar heb ik veel studenten begeleid en ik ga er met veel verschillende soorten mensen om, dat heb ik duidelijk bij scouting geleerd. Je merkt daar dat je heel veel kan en dat geeft zelfvertrouwen.”

Scouting heeft ook voor Marise de basis gelegd voor haar werk als projectmanager bij de Nederlandse Spoorwegen. „Ik deed al projecten voordat ik wist dat het vak bestond. Dat ging sluimerende wijs, de toenemende verantwoordelijkheid die je bij scouting krijgt, zit in het spel gebakken. Door verantwoordelijkheid te dragen over groepjes, een kamp te organiseren of een programma in elkaar te draaien, leer je plannen, organiseren, taken verdelen en omgaan met budget. Scouting is een heel natuurlijke speeltuin om het te proberen. Destijds had je daar geen benul van, je was puber, dus leren? Dank je de koeke, dat deed je al op school.”

Speeltuin

Marion heeft veel aan scouting gehad voor haar eigen carrière. „Toen ik negentien was, ben ik gevraagd om coördinator van de kookstaf van een evenement te worden, dan ben je verantwoordelijk voor het eten van wel tweeduizend mensen. Ach-

al meel) en naar een zaaltje geleid waar de leerlingen wachtten.

Het valt me meteen op dat ze zich goed voorbereid hebben. Ze hebben informatie ingewonnen over degene die ze zo gaan interviewen. Ze overleggen met mij hun strategie.

„Zou u eerst met die vraag beginnen of met die?”

Ik ben verbaasd over hun betrokkenheid, hun inzet, hun enthousiasme. Ik rijd helemaal blij naar huis. Wat heerlijk dat mijn vooroordeel onterecht was!

Afgelopen week maakte ik opnamen in Rotterdam, de stad van Aboutaleb. Je hoort in de media niet anders dan: daar is de meeste criminaliteit, het is een onveilige stad. Geboren Rotterdammers willen er weg. We lopen langs de Westerkade, ik zie na jaren weer de Veerhaven en mijn hart gaat open. Wat een prachtige stad is Rotterdam toch, die Nieuwe Waterweg, die bruggen! Weer een vooroordeel verdwenen. Op de Westzeedijk grijp ik de verhalen beter, maar dat laat niet onverlet dat er ook een mooi Rotterdam is.

De week ervoor maakte ik opnamen in Amsterdam. We volgden een vrouw die de Stille Omgang liep. Een processie die al honderden jaren wordt gelopen.

De bedoeling is dat je tijdens die tocht niet spreekt. Tienduizenden doen mee en het is indrukwekkend om al die mensen te zien zwijgen. Langs de kant staat halfdronken en stoned uitgaanspubliek.

Zodra ze de camera zien springen ze als gekken voor de lens. Beginnen te zwaaien en te schreeuwen. Hollen achter onze cameraman aan. „Hey wat is dit? Kan ik op tv komen? Kan ik geld verdienen?”

Het valt ze niet op dat de processiegangers zwijgen.

We hadden drie dingen kunnen doen: de dronken feestgangers laten zien of de stille processievolgers. Of alle twee. Drie totaal verschillende reportages. Zo word je dus beïnvloed. www.catherine.nl

De Telegraaf

Speciaal voor lezers van De Telegraaf

Sportheelden gestrikt voor Vuitton

■ MADRID - Diego Maradona, Zinedine Zidane en Pelé zijn gestrikt voor de nieuwe Core Values campagne van Louis Vuitton. Ter promotie van de befaamde tassen en koffers daagde het Franse luxehuis de legendarische spelers uit voor een partij tafeltennis in café Maravillas in Madrid. De beroemde fotografe Annie Leibovitz legde de drie rivalen vast in een zinderende fotoshoot die pas in juni in de bladen verschijnt. Eerder wist het begerlijke merk grootheden als Catherine Deneuve, Sean Connery en Mikhail Baryshnikov aan zich te binden.

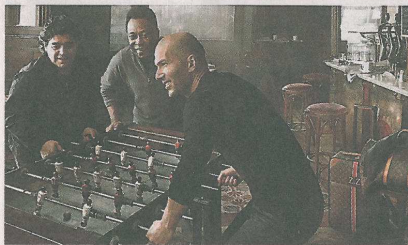

FOTO: ANNIE LEIBOVITZ